

Bones Festes!

Núm 93 desembre 2012

or i flama

Revista de l'Entesa Cultural i Festiva de Catalunya
i de les Illes Balears

EDITORIAL

LA JUNTA INFORMA

ESPLAI

VIATGES I

EXCURSIONS

CARTES DES
DEL TERCER PIS

CONSULTORI

TENNIS TAULA

ENTREVISTA

TEATRE

CORAL BALUERN

DÒMINO

SOCIETAT

FUTBOL SALA

RACÓ DE BARCELONA

BARBARISMES

CUINA

RACÓ POÈTIC

Editorial

2

Direcció:

David Gallach

Correcció ortogràfica:

Marta Bayo

Redactors:

Marta Bayo
 Mercè Herrera
 Daniel Mejías
 Glòria Soto
 Pep Gorgori
 Carles Salat

Col·laboradors
en aquest número:

Joan Guinart
 Joan Galceran
 Muntsa Farré
 Carlos Pablos
 Núria Bosch
 Oriol Lluveras
 Òscar Fabrés
 Anna Jaureguizar
 Adriana Vidal

Fotografies:

Dolors Bonet

Maquetació:

DeBarris sccl

Impressió:

Zukoy 5

Dipòsit legal:

B-31748-2011

Benvolguts tots,

Hem acabat ja gairebé un trimestre de la nova temporada 2012/2013, un trimestre ple de nous projectes. Els tallers matinals en que oferim activitats als socis i gent de Gràcia han estat un èxit de participació. Aquesta junta fa les coses poc a poc, però amb pas segur; els temps canvien i l'Entitat, si vol garantir el seu futur, s'ha d'adaptar a les noves demandes de la societat. Tenir el Centre obert al matí significa poder donar pas a noves iniciatives com les que hem començat i que esperem que continuïn endavant.

Des d'aquí vull felicitar al Grup de Teatre per la seva nova activitat "Petit Centre" dedicada als mes petits i que es farà un cop al mes. L'evolució de les seccions, oferint noves coses i obrint noves fronteres, ens garanteix el seu futur i al mateix temps, el de la nostre Entitat, sense oblidar però les coses que actualment s'estan fent: la creació de noves seccions o activitats també aferma la mirada cap al futur amb esperança, en uns temps no gaire esperançadors, però jo, com sempre dic, crec que les entitats en sortiran reforçades i una vegada més demostrarem que, si obrim 365 dies l'any, és per oferir a la nostre societat quelcom que els demés no poden oferir, sense oblidar mai les nostres arrels.

La festa de la nostra Patrona la Immaculada, marcarà l'inici de l'activitat del Nadal; cantarem Nades, inaugurarem un pessebre com cada any, i les celebracions de la Patrona i els Pastorets faran que les festes siguin més festes, donant a l'entitat alegria durant les representacions que culminaran amb la recollida del Carter Reial.

Sense oblidar la festa de Cap d'Any per tots aquells que vulguin rebre el Nou Any 2013 al Centre. No oblidem la

recollida d'aliments que enguany anirà adreçada a Caritas a través de la Parròquia de Sant Joan. També les joguines que recollirem per Caritas farà que no hi hagi nens sense regals.

En moments com els que estem vivint, el Centre ha d'estar amb els més necessitats i tota la gent que està vinculada a nosaltres, hauria d'ajudar com mai. Durant l'any 2013 iniciarem més campanyes solidàries, que crec tenim l'obligació de dur a terme. Los Pastorcillos de Belén, tan estimats a la nostra Entitat, veuran la llum a l'escenari dels Lluïsos de Gràcia en una representació, en la que hi participarem i els recolzarem.

Des d'aquest Editorial voldria recordar a tothom que el projecte d'adaptació de la nostra Entitat al futur està en marxa. Ja tenim la llicència d'activitats i portem més d'un any treballant per això, que cada vegada és més real, i sinó passa res, el pròxim mes de juny 2013, començarem unes obres que garantiran el nostre futur. Vull agrair a totes les persones implicades en aquest procés la seva tasca, i sobretot,

vull agrair a l'Ajuntament de Barcelona-Districte de Gràcia el seu recolzament i ajut en tot moment; sense ells no hauriem pogut portar a terme aquest projecte.

El proper mes de gener de l'any vinent, el nostre Esbart dirà adéu a una llarga trajectòria d'uns quants anys. Per acomiadar-se, tindrà lloc una ballada amb antics dansaires; és una manera de dir adéu amb distinció i com ens han tingut sempre acostumats a les coses ben fetes. Ens agradaria que alguna persona d'aquests antics dansaires pensés en el futur, i que comencés de nou. A vegades cal dir un adéu per començar de nou, i en aquest cas reemprendre-ho seria meravellós.

Us desitjo en el meu nom i en el de tots els companys de Junta un BON NADAL, i que l'any 2013 sigui millor que mai, sobretot, no perdem l'esperança en nosaltres i que ens faci millors persones a tots.

Carlos Pablos, president

europolis
CLUB D'ESPORT I SALUT

CEM SARDENYA
Sardenya, 549-553 · 08024 Barcelona
Tel. 93 210 07 66
info@sardenya@europolis.es

La junta informa

El passat 18 de setembre l'ex president de la Generalitat, Jordi Pujol va presentar el tercer volum de les seves memòries "De la bonança a un repte nou". D'aquesta manera s'inaugurava una nova temporada dels Sopars d'El Centre.

El Centre va participar com a G-6 en la tradicional ofrena al monument de Rafael de Casanovas el dia de la Diada. Després de l'acte institucional, l'entitat va obrir la temporada amb la seva tradicional arrossada.

El passat 15 de setembre es va celebrar el Torneig de Tennis taula "Vila de Gràcia" a l'entitat.

El dia 16 d'octubre vam estar presents en l'acte de "Commemoració del centenari de la publicació de la primera gramàtica de la llengua catalana" i a la "Presentació del vuitè volum de les obres completes de Pompeu Fabra" al Palau de la Generalitat.

4 Els dies 22, 23 i 24 de setembre vam participar com a G6 en la Fira de la Plaça Catalunya organitzada per les Festes de la Mercè.

El 18 d'octubre El Centre va assistir a la Comissió de cultura del districte

Us recordem que els socis que reservin la seva entrada per a la representació d'Els Pastorets del proper 15 de desembre, els sortirà de franc.

EL CENTRE PRESENTA :
ELS PASTORETS
DE JOSEP M. FOLCH I TORRES

REPRESENTACIONS:
DESEMBRE 2012
DIES 15, 16, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30 (Màxim)
GENER 2013
DIES 2, 3, 4

HORARI:
Tardor a les 18 h. (excepte el dia 2012 a les 19,30 h.)
Maig, 30 de Desembre, a les 11 h.

Nota: Els dies 2, 3 i 4 de Gener, en cas d'acabar la representació a la plaça de Sant Jaume dels Fiestes de la Mercè.

RESERVES:
De Dilluns a Divendres, de 19 a 21 h.
Tel. 93 218 19 64

Cap d'Any a El Centre

Sopar + campanades + ball i cotillón

Preu soci: 50€
Preu no soci: 45€
Nens (menor infantil): 15€

MENÚ:

Carpaccio de peix amb pernil ibèric i llavors
Confit d'ànec amb conservació de porro
Biscuit amb xocolata calenta
Aigua mineral, refrescos, vi i cavi
Rellotge de la Bona Sort i copa de cava

Ball

Preu ball soci: 10€ (inclou dues consumicions i cotillón)
Preu ball no soci: 15€ (inclou dues consumicions i cotillón)

Nota: L'acte d'inauguració: Divendres 28 de Desembre 2012. Inauguració a l'aparcament de El Centre (Divendres de Dilluns a Divendres de 19h a 21h).
- L'horari de l'entrada d'inauguració d'obertura al moment de la inauguració.

Carta a l'equip directiu

UNA LLUITA SILENCIOSA

En un temps on es parla només de crisi, de lluites polítiques, d'esdeveniments que omplen pàgines dels diaris i són objecte de tertúlies i comentaris de tota mena, vull fer un reconeixement públic d'una lluita silenciosa que han dut a terme els membres del consell directiu de la entitat.

Els que d'una manera o altra estem més o menys integrats activament a la vida social del Centre, i hem tingut l'ocasió de fer un seguiment de la tasca feta pel consell directiu, hem estat testimonis d'una lluita intensa constant i entusiasta per tal d'adequar la nostra entitat a la normativa actual i evitar així les possibles dificultats per la continuïtat de la ja llarga vida del nostre centre.

Mesos de gestions, confecció de planells i informes tècnics, reunions amb diferents estaments de l'administració, Ajuntament, Generalitat, bombers, patrimoni, medi ambient, una lluita constant amb la gran quantitat d'obstacles que s'han hagut de superar com aquell llegendari Quixot que es barallava amb els molins de vent.

Una lluita que, sé de cert, en que hi ha hagut moments en que, cansats de lluitar contra fantasmes, els venien ganes d'engegar-ho tot a fer 'pastetes'.

Però no, han lluitat com autèntiques feres per tal de fixar les bases legals que permetin l'inici de les obres d'adequació del Centre i en conseqüència el punt de partida de la segona part d'aquesta història... les obres.

5

Ara ha de començar la part més costosa, en que, més que mai, hem de recolzar al consell directiu, però d'entrada hi ha l'estímul del que s'ha aconseguit fins al moment.

El meu agraïment i crec que el de tots els socis vagi no tan sols adreçat a l'actual consell directiu, sinó també a l'anterior consell que va iniciar el procés, i a tots els que de manera anònima i espontània els han donat un cop de mà.

Voldria dir moltes coses més però crec que amb dues paraules ni ha prou :

GRÀCIES I ÀNIMS

Joan Guinart

		
Pan Artesanal Dietético Regimen Ciabatta Fibras Panes especiales	Reposteria i degustació Artesans des de 1951 Travesera de Gracia, 210 08012 Barcelona Tlf. 93 213 51 63	Pastisseria Reposteria Pizzas Variadas Canapes Pasta te Figures Pa

L'esplai ja torna a ser aquí i obre aquesta nova temporada amb un munt d'activitats i excursions que estem desitjant fer. Com es pot suposar, l'esplai Riki-Tiki-Tavi no pot estar més de cinc minuts com una estàtua, així que.... dies enrere vam sortir sense pensar-nos-ho dues vegades a la FESTA DELS SÚPERS! Ens ho vam passar genial! Vam ballar, fer esport i el que és més important riure sense parar amb els nostres estimats amics del Club Supertres!

I no només hem fet això no, sinó que al llarg d'aquests dies hem fet un munt de gimcanes, jocs, concursos i lògicament hem sortit al carrer, tot i fernt fred, a fer de la tarda del dissabte una molt bona tarda. Al sortir a les places molts nens s'afegeixen a las nostres activitats i d'aquesta manera l'activitat es torna encara més divertida. El que aconseguim és fer nous amiguets i amiguetes fent créixer poc a poc el nostre estimat esplai, podent estar-ne ben orgullosos.

Atenció!! L'esplai Riki-Tiki-Tavi us ha de donar una molt bona notícia! Aquest any..... CELEBREM EL NOSTRE 30è ANIVERSARI!! Al llarg d'aquest any tenim una sorpresa preparada, així que tingueu els ulls i les orelles ben obertes per estar atents quan arribi l'esperat moment!

Doncs bé, i per acabar, volem compartir amb vosaltres les nostres ganes per la pròxima excursió que ens espera: Pròxima parada.... Pardines! Serà una excursió ben diferent comparada amb les que acostumem a fer, així que estem tots ben nerviosos amb ganes de que sigui el dia d'agafar el tren.

Doncs fins aquí us podem explicar. Si en voleu saber més ja sabeu què heu de fer: venir el dissabte a la tarda de 17:30 a 20:00!!

Us esperem!!

Òscar Fabrés

VISCA EL TEATRE, I VISCA LA CULTURA (TOTA)

Vagi d'entrada la meva mes sincera felicitació per tota la gent que ha participat a la matinal del nostre 128è aniversari, perquè s'ha presentat un espectacle ple d'il·lusió, de qualitat i amb un gran esforç al darrere, però aquesta vegada, permeteu-me que dediqui l'article a la cultura..... sense límits, sense censures, sense limitacions.

El passat dia 11 en un dels darrers números de l'espectacle i a càrrec dels més menuts, es va fer una lectura de petits fragments de poemes de diversos autors com Saramago, Garcia Marquez, Neruda, Lope de Vega, Garcia Lorca, Calderon de la Barca, Cervantes, JOAN MARAGALL, Fernando de Rojas, ÀNGEL GUIMERÀ, Jose de Espronceda, MERCÈ RODOREDÀ, JOANOT MARTORELL

Doncs bé ...una espectadora que es donà a conèixer com actriu professional, (no recordo el seu nom) va sortir enfadadíssima, abans d'acabar l'actuació perquè es llegien textos majoritàriament en castellà, i respecte a aquesta actitud, m'agradaria fer algunes consideracions.

1ª. L'objectiu fonamental del taller de teatre és educar i ensenyar, per la qual cosa, crec que no es pot discriminar cap llengua ni cultura, sigui la que sigui sempre que sigui de qualitat

2ª. Deia la senyora en qüestió, que no hi havia ni el 50% en català... és cert, 8 eren en castellà i 6 en català, concretament

43% en català, però els monitors estan més interessats en ensenyar i educar que en calcular estadístiques del temps emprat en cada idioma. A més els nostres menuts ara coneixen poetes que potser abans no coneixien.

3ª. Els presentadors de l'espectacle, per cert fantàstics amb un humor exquisit, varen parlar en català i castellà tot fent una paròdia molt divertida, que tothom va entendre ...menys ella.

4ª. Som un país, bilingüe, i diria més... multicultural, i si alcem la veu quan menyspreem la nostra llengua, hauriem de ser més tolerants amb la llengua i la cultura dels demés.

5ª. Deia la senyora en qüestió que era una falta de respecte..... Bé, falta de respecte és aixecar-se de la butaca, abans d'acabar l'actuació dels nens, i adreçar-se a la monitora d'una manera airada, i fora de lloc i més, quan uns minuts abans se l'havia homenatjat amb una flor.

En definitiva, el que vull dir és que hem de presumir de ser un país que utilitza les dues llengües sense cap problema, i que a l'hora de programar activitats teatrals, tot i tenir prioritat pel català, mai deixarem de fer obres, siguin de l'autor que siguin i en l'idioma que sigui, sempre i quan tinguin qualitat, perquè la cultura està per damunt dels idiomes.

FOTOGRAFIES DE LES OBRES: LA CORONA D'ESPINES I ÒSCAR: UNA MALETA, DOS MALETES, TRES MALETES

Benvolguts socis i amics!

Després d'haver celebrat el 30é aniversari de la fundació de la nostra estimada coral Baluern, i després de les vacances, que esperem que hagin sigut de profit de tots, re-emprenem la tasca de seguir cantant.

Aquest any serem menys cantaires i es per això que volem adreçar-nos a tots vosaltres per demanar la vostra col.laboració.

Necesitem veus! Masculines (tenors, baixos, baritons), femenines (contralts i sopranos, primeres, sopranos, segones, terceres, quartes, cinquenes, etc.), líriques i més. Per això us volem demanar que us animeu vosaltres o si no podeu, animeu als vostres amics, marits, mullers, fills, avis, néts, nebots, renebots, cosins, germans, cosins segons, cunyats/des, tiets i tietes, padrins i padrines, sogres, inclús si canta bé, podeu portar... EL CANARI!

8 Doncs ja ho sabeu, animeu-vos a donar el "do de pit"!

Us esperem, sereu ben acollits i si us agrada cantar segur que us ho passareu bé.

No és imprescindible saber música, només cal tenir "Oïda musical" i bona veu i moltes ganes de cantar.

Els dies d'assaig al "Centre" són els dimarts de 21,30h fins 23,30h i el nostre director és el Jorge Coré.

Si voleu, sense compromís podeu venir qualsevol dimarts sobre les 21h al Centre. Normalment hi ha algú de nosaltres per la cafeteria del "Centre" i només heu de preguntar per "la coral" i allà ens trobareu, o si voleu a la secretaria del "Centre"

Moltes gràcies! Fins aviat i molta música!

PROPERES ACTIVITATS DE LA CORAL

8 desembre a les 11 h
**MISA I POEMA DE NADAL A
"EL CENTRE"**

16 desembre a les 12 h
CONCERT DE NADAL A "EL CENTRE"

Anna Jaureguizar

► EL PETIT RACÓ MUSICAL

En aquest Petit Racó Musical, i seguint la trajectoria dels carrers amb nom de músics avui el dedicaré al Mestre Pau Casals, que té una Avinguda dedicada a la seva persona.

Us adreço algunes paraules que alguns il·lustres han dit sobre ell i que he cregut molt interessant de compartir -les amb vosaltres.

A la revista “Life” de N.York, diu: “Durant la segona guerra mundial han estat sacrificats milions d’homes per defensar els ideals democràtics. Somebody must remember (Algú ho ha de recordar).”

Un diari conservador anglès ha escrit: “Es pot estar o no d’acord amb l’actitud adoptada per aquest home, però cal inclinar-se davant la seva grandesa”.

Un altre dia el Mestre ens deia: “Algunes vegades m’han vingut a veure personalitats i Delegacions perquè formés part de governs o de grups polítics. Sempre he refusat, i no em vull apartar d’aquest camí. Tot sol, dispo de una força moral que d’altra manera no tindria. Jo no sóc un polític, ho he dit i ho repetiré sempre. Sóc un artista que vol romandre fidel a alguns principis humans”.

Quan el mestre ja estava malalt va dir: “Estic preparat per a tot el que podrà venir. Res no em sorpendrà. Per a mi, el culte a la música i l’amor al proïsme han estat inseparables, i, si dec al primer les joies més pures i més intenses, l’altre m’ha portat la pau d’esperit fins en els moments de més tristesa.

Cada vegada estic més convençut que tota gran obra ha de fundar-se en la força moral i la bondat. Potser aquestes paraules no semblen gaire noves. Per a mi, són la veritat.”

Desitjo que us hagi agradat.

9

RECORDEU

Us animem a tots aquells que vulgueu formar part de la família Baluern a cantar amb nosaltres. Assagem tots els dimarts de 21.30 a 23.45 al Centre.

Us podeu posar en contacte amb nosaltres mitjançant la secretaria del Centre (93. 218. 19. 64 o mitjançant la nostra adreça electrònica info@coralbaluern.es

També podeu comptar amb nosaltres si voleu fer algun regal musical a algun amic o familiar, ja que cantem en festes, casaments i batejos.

Quan es publiquin aquestes línies a l'Or i Flama, el torneig de Dòmino que estem disputant ja estarà prou avançat, o fins i tot gairebé acabat, però no podrem pas donar els resultats fins a la propera revista per qüestions dels terminis d'edició.

Així anunciàvem aquest torneig:

Benvolguts amics:

Tot esperant que hagueu gaudit d'unes vacances ben agradables i us trobeu reforçats amb aquestes vitamines estivals, us convidem a una jornada plena de vitalitat i de lluita. Per això, i com fa dos anys amb el torneig fantasma, farem un altre diguem-ne entremès, per anar calmant aquesta eufòria i anar escalfant motors abans del gran torneig d'hivern. A aquest torneig l'anomenarem "Sol davant del perill". Com el seu nom indica, i recordant la mítica pel·lícula (prohibit portar armes), cada jugador s'enfrontarà sol davant dels tres adversaris de la taula, jugant segons li convingui als seus interessos per guanyar la partida. Esperem que així no puguin sorgir discussions, atès que cada participant jugarà al seu lliure albir.

La partida serà a 16 jugades. El jugador de cadascuna s'apuntarà 1 punt, els tres restants sumaran 0 punts. En cas de tancament, guanyarà el que tingui menys punts. Al final de la partida, cada jugador sumarà els punts que hagi acumulat per a la següent ronda amb jugadors diferents.

Segons el número d'inscrits, es formaran diferents grups o un de sol, guanyant al final el jugador amb més puntuació.

Guanyaran trofeu els quatre primers i la inscripció serà de 5 euros per a imprevistos, trofeus i un petit pica pica el dia del repartiment de premis.

Apunteu-vos-hi i no tingueu por al perill! Us esperem amics! El torneig començarà el 15 d'octubre.

Referent a la pregunta que formulàrem en el darrer Or i Flama, ens sentim un pèl decebuts atès que nomès hi va haver una resposta (inclús ens va fallar la sra. Lourdes, l'única guanyadora) que ha donat la srta. Muntsa Farré."En els textos bíblics, la reina no és anomenada pel seu nom. Segons la tradició etiòp és anomenada MAKEDA, mentre que segons la tradició islàmica és coneguda com a Bîlquis o Balkis. Altres noms que hi són associats són Nikaule o Nicaula. La reina Makeda pertanyia a una genealogia àrab: Makeda Filla de Yashrea, Fill d'Al-Hareth, Fill de Qais, Fill de Saifi, Fill de Saba.

Donarem per bona la resposta per la seva investigació, col·laboració i pel seu interès i així deixarem descansar en pau a la bella reina, que segons l'escriptor Alexis Marcoff en el llibre "Lo 7.000 años de Etiopía" diu que la reina es deia ZA-MAKEDA nascuda l'any 1.020 aC pujant al tron del seu pare Za-Kauasia quan tenia solament 15 anys. El nom de Saba provenia de Neghescht Hasabo que significa Reina del Sur. Hasabo, Sabat, Saba noms que freqüentment donaven els antics a Abisinia. Per tant no es deu confondre Makeda - Saba com Balkis, filla del rei EL-Hodad.

Aprofitant que ara els diumenges al bar del Centre es fa un menú, si hi ha un guanyador, obtindrà dos coberts per al diumenge que desitgi com a premi.

La srta Muntsa ha guanyat, quan desigi pot gaudir del premi. Què li semblaria un dinar al Centre, per exemple, menjar un bon plat de llenties?

A propòsit, saben qui va vendre's els drets de primogenitura per un plat de llenties? Animint-se amics i amigues! En alguna cosa hem de passar l'estona.

Gràcies a tots i molta sort als que contestin. Deixin la resposta a la bústia del dòmino o si ho prefereixen, facin arribar una carta al Centre.

Viatges i excursions

► SORTIDA CULTURAL * VALL DE BIANYA

Dissabte 16 de juny 2012

Amb aquesta sortida vam completar la temporada. Potser perquè era l'última i a l'entrada de l'estiu, el fet és que vam fer el ple a l'autocar: 48 assistents.

A les 7 en punt del campanar de Santa Teresa, sortia l'autocar amb direcció cap a la Garrotxa. Tot el viatge va ser molt agradable i tranquil.

Sense adonar-nos-en, vam arribar a l'Hostal Ca la Gracieta, a la Vall de Bianya, on ens havien preparat un esmorzar de forquilla: una "llesqueta de pa amb tomàquet" que sortia del plat amb el seu corresponent acompanyament.

Un cop finalitzat, ja ens estava esperant un trenet per portar-nos cap a les diferents esglésies romàniques que es troben a la zona i fruit de l'esplendorós paisatge amb els seus diferents verds que ens oferia tota la vall. Ens acompanyaven l'Anna i el conductor, en Pitu.

La Vall de Bianya és un municipi extens que es va formar l'any 1969 per l'agregació d'aquesta vall i la Vall de Bac, integrant així petits nuclis de diferents propietaris. Les cases pairals del S XV i XVI, en l'actualitat han estat transformades en cases rurals o de colònies.

D'aquesta Vall, la seva principal riquesa és la ramaderia i l'agricultura, sent el seu producte estrella "el farro" farina de blat de moro. Hi ha una fira de "farro" el 1er cap de setmana de Febrer. Es podria dir que aquest municipi avui en dia està perfectament "sanejat".

SANT MARTÍ DE SOLAMAL

Com bona part d'aquestes ermites, són del S XII. L'església està situada damunt una petita elevació de terreny. És d'una sola nau, amb absis semicircular que presenta un fris sostingut per mènsules decorades

amb figures molt malmeses. També destaca en el seu interior una pica baptismal d'immersió, en forma de copa, que és data de la mateixa època.

L'última restauració va ser fa 100 anys. No es practica culte pel mal estat del camí amb graons molt deficients.

CASA HORITZÓ

És una edificació avantguardista, obra d'uns joves arquitectes d'Olot: Rafel Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta.

Aquesta obra va ser exposada al MOMA (Museu d'Art Modern) a New York.

Aquests mateixos arquitectes han fet altres cases avantguardistes en municipis de la Catalunya rural.

SANT MIQUEL DEL MONT

Està formada per una nau rectangular coberta per una volta una mica apuntada, i un absis semicircular cobert amb una volta de quart de cercle. Conserva l'estructura original a diferència d'altres esglésies de la comarca. No ha estat transformada per afegitons posteriors.

Per tota la vall hi ha plantacions d'un arbre anomenat "aulina", que és un parent de l'alzina surera, el que no dona és suro. L'aulina degut a la gran humitat de la zona, no va tenir cap problema d'adaptació, tot el contrari de l'alzina surera. A la llunyania, vam veure un volcà. Era el "Aigua negra" situat a Sant Joan de les Fonts.

SANTA MARGARIDA DE BIANYA

Degut als terratrèmols del S XV, va quedar molt destruïda, però conserva bona part de la seva arquitectura original. D'una sola nau, i posterior, en van afegir a banda i banda de l'absis unes absidioles i això ha motivat la creença que l'església era al principi de planta de basílica.

Manté la condició de parròquia, on s'hi celebra culte regularment.

A l'altar major hi destaca una bella imatge gòtica original, d'alabastre policromada, de Santa Margarida.

També destaca l'altar amb una pedra primitiva.

SANT SALVADOR DE BIANYA

És una de les més belles de la comarca: romànica en estat primitiu.

Consta d'una nau, amb volta de canó lleugerament apuntada i amb afegitons posteriors.

L'absis, l'element més remarcable, té una finestra de doble esqueixada.

Són molt interessants les columnes, els capitells i l'arcuació que ornem la part exterior d'aquesta finestra.

S'inicia una restauració al 1911, una portada, al costat sud, amb una bona imitació a l'estil romànic.

A l'interior es conserven dues piques romàniques: una d'immersió, de grans dimensions amb decoració en alt relleu; i l'altre beneitera, també decorada.

Aquestes piques d'immersió són perquè antigament el baptisme als nadons, al 3er dia del seu naixement, se seguia aquest ritus, i degut a la gran mortalitat infantil, es va suprimir.

CENTRE D'INTERPRETACIÓ

Vam anar a visitar aquest centre que es va crear com a punt de recepció del turista i conèixer tot el que es pot trobar per fruitar d'unes bones vacances.

Seguidament, vam retornar al trenet, i ens va portar cap a l'Hostal de Ca la Gracieta, on ens esperava un bon dinar.

Un cop acabat, i tornant a fer l'última ullada per la magnífica vall, vam pujar a l'autocar, i cap a Barcelona.

Cartes des del tercer pis

► ESCACS

Un dissabte al vespre de finals del mes d'octubre, els escaquistes del pis de dalt vam fer una pacífica i temporal invasió de la platea del teatre. Les cadires dels espectadors van ser substituïdes per d'altres col·locades al voltant de taules ben parades, i, damunt l'escenari i davant del teló s'arregleraven una munió de trofeus llestos per ser lliurats als guanyadors de les competicions de la temporada esportiva.

Prop de noranta persones van voler-se afegir als aplaudiments pels guanyadors i a les rialles i os! d'incredulitat davant els trucs del màgic Daniel, que primer, de taula en taula, i més tard des de l'escenari ens va demostrar que les cartes tenen vida pròpia.

Va ser una vetllada divertida, en la que es va poder constatar, una vegada més, que els escacs, més enllà d'un esport són una excusa per fer amics i compartir amb ells estones disteses que, amb els temps que corren, son més benvingudes que mai.

A més dels guardons esportius, vam lliurar dues plaques d'agraïment. Una a l'Aurora Zafra que deixa el seu lloc després de cinc anys al front de la nostra secretaria, i l'altre per en Josep Maria Tey que, a més, va ser nomenat soci d'honor del Tres

Peons, i és que, després de quinze anys com a president s'ho tenia guanyat, i ben guanyat.

Vull agrair especialment la companyia que Maria del Carme Blanch, en representació de la Junta del "Centre" i Dolors Bonet, "reportera" oficial i autora d'aquestes imatges, ens van voler fer. Amb elles a la taula, el nivell de les rialles va pujar al menys dos graus.

13

Deixem ara el teatre del Centre i als escaquistes celebrant títols per anar a trobar uns altres escaquistes que estan dins d'una pel·lícula, segurament no la podreu veure als cinemes convencionals, però sí en algun canal de TV, es tracta d'un film que posa en primera línia les qualitats dels escacs com eina d'integració i de motivació d'un col·lectiu de joves d'una escola d'un barri tant complex com el Bronx de New York. Els cavallers del Sud del Bronx potser no sigui una gran pel·lícula, però posa de manifest que els escacs situen en nivell d'igualtat els nens de famílies acomodades amb els de famílies humils. Als escacs no dona avantatge tenir un poliesportiu de

gran nivell, ni un equipament de luxe, ni un material sofisticat. Als escacs, com demostra aquesta història, les persones que seuen a cada banda del tauler no tenen cap avantatge per raons materials, i, ni tan sols la sort pot ser "comprada", perquè en aquest esport la sort no existeix, només l'esforç i la dedicació porten a la victòria.

No hi ha dubte que quan a un col·lectiu feble se li posa a l'abast una eina que li permet tractar de tu a tu a d'altres grups més afavorits socialment, es genera la dinàmica del "nosaltres també podem", i aquest impuls es trasllada a d'altres aspectes de la vida d'aquestes persones i d'aquests nens per ajudar-los a progressar i no acomodar-se a la situació en que les circumstàncies els han situat.

Tant de bo les persones que decideixen el destí de les inversions públiques en lleure i esports per joves vegin també aquesta pel·lícula, perquè s'adonin que més enllà del futbol i el bàsquet hi ha més esports per ajudar a convertir els joves en "bons ciutadans", com molt bé va dir un representant de l'escola de futbol de l'Europa quan a la Nit de l'Esport de Gràcia va recollir un dels premis concedits a la seva Entitat.

Nosaltres des del Tres Peons, seguirem treballant per aconseguir que, en alguna propera Nit de l'Esport, els escacs tinguin un premi, encara que sigui dels més petits.

Joan Galceran

C. Villarroel, 247-249
08036 BARCELONA

la mamma

Societat

En cas que us interressi publicar algun esdeveniment familiar, adreçeu-vos a secretaria o feu-nos arribar un correu a oriflama@elcentregracia.cat

Lamentem comunicar-vos la defunció de:

Jordi Llansà, marit de la nostra sòcia Mercè Herrera, pare dels nostres socis Mercè Llansà i David Casas, i avi dels nostres socis David Casas Jr., Paula Gil i Joana Gil.

Volem felicitar a:

La nostra sòcia Pilar Sanllehy per haver estat àvia per segona vegada d'una nena que es diu Carla. Els pares han estat el Jordi i la Sílvia.

Mercè Herrera

LA

MULTITENDA

FERRETERIA

C\ Igualtat n' 35 L'Hospitalet Tel. 93 335 80 09

Email. info@lamultitenda.com

www.lamultitenda.com

Amb satisfacció volem comunicar als nostres socis que la secció de futbol del Centre va aconseguir l'ascens a Primera Categoria del torneig Meiland, al que participa des de fa unes temporades.

L'ascens es va aconseguir empatant a 2 gols el darrer partit de la temporada, on el nostre equip es jugava l'ascens i on un empat ens era suficient per aconseguir-lo.

Un gol del nostre soci Albert Saboya, autor dels dos gols del nostre equip, a l'última jugada del partit, va significar l'ascens a Primera Categoria.

L'equip de futbol de la nostra Entitat juga els partits entre els dimarts i els dijous de cada setmana en diferents horaris que moltes

vegades es coneixen sense temps de poder informar al full mensual d'activitats.

No obstant això i per la present temporada, farem tot el possible per asseblar als nostres socis dels corresponents horaris.

Moltes felicitats a la nostra secció de futbol, on molts socis joves de la nostra Entitat defensen cada setmana el nom d'El Centre.

Equip de futbol sala

Un racó de Barcelona

► STATION BARCELONA 1929

Fa aproximadament un any que aquest lloc es va reobrir de nou, després d'haver estat tancat més de dos anys. El nou responsable, Sr. Joan, vol que es vagi consolidant com a referent del món de la cultura i l'espectacle a Barcelona. Un multi espai, on tant es pot prendre un cafè i llegir les notícies, com menjar, veure un espectacle, celebrar un aniversari, o qualsevol altre reunió.

És molt d'agrair que en els temps de crisi en que ens trobem hi hagi gent amb il·lusió disposada a obrir portes.

Station Barcelona 1929 està ubicat a l'interior de l'Estació de França i és un enorme local, molt acollidor i ornamental, que consta de dues plantes, la baixa, on hi ha pròpiament la cafeteria i el restaurant, i on s'hi fan els

espectacles, i la de dalt, on hi ha una mena de Cocteleria, que pretén ser un lloc de trobada, desenfadat, previ al sopar.

El cuiner, format en fogons belgues fa cuina mediterrània amb un toc personal, que es nota amb el bon gust dels plats i la bona presentació.

He tingut el privilegi de freqüentar el local que, arquitectònicament és una meravella, en moltes ocasions, i sempre m'he sentit molt a gust, a qualsevol hora, bé al matí, a la tarda, escoltant als concerts de piano que hi ha molt sovint, o, a les nits de cap de setmana on es fa sopar i espectacle. Hi ha molta varietat, però l'Opera els dijous i la Revista els dissabtes mereixen la pena de veure, perquè tenen molta qualitat.

La nit d'òpera a càrrec del tenor Oscar Marin, acompanyat de dues sopranos i un baríton és magnífica, no només per les veus i les cançons, sinó per l'ambientació. Un marc sobri i solemne, amb una llum vermella, que enfoca cap a l'escenari, on presideix el piano, i unes grans palmeres. El so, molt bo, i les àries escollides van provocar que tot els assistents aplaudissin efusivament durant molta estona.

El showman Victor Guerrero, cantant: “Mi ciudad, yo extraño mi ciudad...y aunque mi bolsa no sona, QUE BONITA ES BARCELONA, és qui porta la direcció de la nit de Music Hall.

En Victor es dirigeix al públic i parla amb la gent, perquè això es fa en el Music Hall, interactuar amb els espectadors, fent que participin. Ara, un història graciosa, ara una frase: “La cultura debe molestar y ofender. En el momento que la cultura deja de molestar y ofender es política”, i no cal dir, la presentació dels números musicals, que compten amb l'immensa veu d'Oscar Marin, que ens va deleitar amb les seves cançons i el ballet compost de dues ballarines y dos ballarins, que donen colorit amb les seves plumes, i molta animació amb el ball de Burlesque.

L'Estació de França la va inaugurar el 1929 el Rei Alfons XIII, dues setmanes després

de començar l'Exposició Universal, el mateix any. Va ser coneguda també com el “Monument”, pel seu caràcter ornamental i artístic. Els materials utilitzats en la construcció van ser el bronze i el marmol i la seva estructura metàl·lica és d'estil modernista, amb vidrieres decoratives, al gust de la burgesia catalana de l'època.

L'iniciativa de l'obra va ser de la companyia MZA, “Madrid-Zaragoza-Alicante” i el projecte inicial el va realitzar l'enginyer ferroviari Eduardo Maristany, marquès de l'Argentera. El disseny va ser compartit pels Arquitectes Pedro Muguruza i Raimon Duran i Reynals.

L'any 1992, amb motiu de les Olimpíades de Barcelona es va reformar, i en l'actualitat el seu ús és més limitat, perquè el seu tràfic ha estat desplaçat majoritàriament a l'Estació de Sants.

Els viatgers que arriben no són molts, si bé estic convençuda que valoren poder descansar una estona, barrejats amb la gent del carrer, en aquest impressionant local, on queda reflectida una vegada més la importància que sempre ha tingut la ciutat de Barcelona, a la que jo, anomeno “Barcelona, la Meravellosa”.

Glòria Soto

▶ ROSA CÀNDIDA

18

No és gens recomanable jutjar una literatura per una sola obra però és ben cert que una sola obra pot fer-nos una literatura, una llengua, una cultura, un paisatge, enormement atractiu. Vaig tenir la sort que una amiatat em recomanés aquesta novel·la islandesa de la qual no n'havia sentit a dir res fins aleshores i puc dir que, en l'espai de menys de sis mesos, l'he llegit dues vegades. Si la primera em va inundar de sensibilitat pel detall i per la senzillesa, la segona m'ha fet descobrir una possible interpretació més profunda que podria resumir en un sintagma nominal: el miracle de la vida. I estic ben convençuda que un savi de la literatura, una persona que tingui present tot el bagatge de símbols i tòpics que omplen els racons de la tradició literària universal, hi podria trobar encara lectures més profundes.

Sigui quin sigui, però, el nivell del lector, sense necessitat de cercar més enllà dels mots, les paraules de la novel·la, les descripcions del paisatge, del gest, de les impressions i les sensacions, la senzillesa de les converses, són una invitació a abandonar

totes les tensions i preocupacions per deixar-nos endur pel fluir de l'existència. És l'acceptació, com a absolut antònim de la resignació.

L'autora, Audur Olafsdóttir, ens entrega una novel·la iniciàtica: un jove de 22 anys emprèn un viatge llarg, amb un destí del qual se'ns donen moltes pistes però que mai no ens concreten, a través del qual i al final del qual experimenta un canvi, una maduració i un nou rumb a seguir. D'una forma subtil, ens assabentem de l'arquitectura del seu passat: un pare protector i gran, un germà bessó autista, una mare a qui estava enormement unit, morta massa jove d'una forma impactant, una paternitat concebuda sense voluntat en una nit massa passional a l'hivernacle, escenari fonamental de tots els moments claus de la seva biografia.

Al llarg de tota la narració, el protagonista ens va fent partícips del seu magne amor per les plantes, del seu coneixement del medi natural on les roses són la perfecció absoluta. De fet, el seu destí és un jardí, un ROSERAR descrit en els llibres com el jardí més bell des de l'Edat Mitjana que ell pretén recuperar voluntàriament només per amor a la bellesa. El viatge posa a prova la seva capacitat de resistència: una apendicitis tan sols arribar, molts quilòmetres de cotxe, el testimoniatge d'un accident salvatge... però també és cert que va creuant persones que prenen el seu temps per escoltar-lo i respectar-lo. Una bona mostra són les infermeres canviant l'aigua del got on han posat els esqueixos de la rosa de vuit pètals que du al seu jardí de destí, amb la mateixa delicadesa amb què li canvien els embenats.

L'estada al monestir és una prova a la seva capacitat de treball i de resistència a la soledat. El protagonista és un home que es pren el temps que considera necessari per observar, per qüestionar-se. Té un bon company dialèctic, el pare Tomàs, ideal perquè no sermoneja ni fa cap demagogia; expert en cinema d'arreu i coneixedor de

tretze llengües, li respon automàticament amb un ventall de recomanacions filmiques que li aportaran un munt de matisos al debat intern que manté i que l'ajudaran a fer més gran encara la complexitat del que cerca, convençut que conèixer aquesta complexitat apropa a la veritat d'un mateix.

El periple d'aquest jove de 22 anys es veu interromput quan la mare de la filla que tenen en comú el visita i li demana compartir la responsabilitat mentre ella acaba la tesina universitària. Aquí comença una segona part del llibre on el protagonisme és el paper de la paternitat. Mentre ell va descobrint la seva filla i el nou rol familiar, el lector va admirant la delicadesa, la tendresa que hi inverteix. I mentre ell dubta de si fa les coses prou bé, els testimonis de la seva relació amb la nena, els lectors, no podem deixar de pensar en quin pare tan ideal tenim al davant. Un pare que també donava la mà al seu germà bessó ja a la incubadora i que li seguia donant sent adult sense plantejar-se que pogués deixar de fer-ho.

La nena, la Flora Sol, és també especial i aquí és on hi ha una altra interpretació possible de tot el que s'esdevé malgrat que no hi ha cap voluntat de l'autora de donar-la per certa, la insinua però és ben possible arribar a pensar que, en fer-la, patim un excés d'imaginació.

El poble és molt petit, i el pare la du sempre de passeig als matins, a comprar el menjar (quin gran paper la gastronomia en la novel·la) i a veure l'església. S'hi asseuen una estona fins que la nena s'acostuma a la foscor i, llavors el ritual comença: l'espelma a Sant Josep, l'home amb qui el jove pensa que comparteix la soledat de sota els llençols, i el quadre on hi ha la Verge amb el nen Jesús que resulta que és gairebé el doble de la seva filla. Una nena que sempre té llum. Una nena que sempre està contenta i li agrada posar les manetes a les galtes de la gent. Una nena de qui la veïna està convençuda que ajuda a curar les malalties,

organitzant una mena de pelegrinatge que incomoda una mica el pare. Una nena que aprèn paraules del llatí de les misses. Què ens vol dir l'autora? Fa una mena d'història bíblica a la inversa? El protagonista és Sant Josep, l'home que es va fer càrrec amb amor, amb senzillesa, d'una paternitat que no havia buscat. A la nostra novel·la, amb "miracles" més creïbles per al segle XXI: una concepció que ha tingut lloc a l'únic lloc on pot créixer una rosa a Islàndia, a l'hivernacle, com un úter calent i abrigador de la vida.

El jardí més bell del món torna a tenir forma gràcies al protagonista, i amb ell torna la vida al monestir; el treball voluntari i senzill ha recuperat l'alegria d'uns monjos tancats en una biblioteca plena de manuscrits valuosos i ha obert un poble de població envellida i llengua en perill d'extinció a un turisme que el tornarà a situar en el mapa. Un regal de vida. I el jardí, a prop de la perfecció amb la seva estrella de vuit camins, abriga la rosa de vuit pètals que el jardiner ha transportat des de l'àrida i estèril Islàndia. Una rosa de vuit pètals que creu única, però que també està dibuixada als vitralls de l'església. La darrera frase de la novel·la ens parla de la llum que escalfa la galta de la nena mentre l'observa. La novel·la ens parla del miracle de la vida: la vida que és oferta als altres i que ajuda a fer créixer el món, a fer-ne un recer més bell gràcies a l'amor.

I aquí un petit fragment:

"És ben clar que el dia de la meua mort serà un dia d'alegria per a molts habitants d'aquest món, atès que abans de la posta de sol hauran nascut in comptables nens per substituir-me, i s'hauran celebrat una infinitat de casaments."

Bona lectura! No us perdeu aquesta joia!

Muntsa Farré

► MITES SOBRE LA SEXUALITAT

Vivim en un entorn social i cultural (l'occidental-europeu) on el sexe ja no és considerat un tabú per a la majoria de nosaltres. Això és un gran avantatge, especialment pel que fa la creació de mites sobre la sexualitat que sorgeixen a causa de la manca d'informació.

Existien mites de tipus: no pots dutxar-te quan tens la menstruació, practicar sexe és pecat, la marxa enrere és un mètode anticonceptiu eficaç, masturbar-se et pot causar ceguera, és preferible que la dona arribi verge al matrimoni, la SIDA es contagia per l'aire...

Afortunadament hem aconseguit superar la majoria d'aquests mites. Tot i així, estem caient en d'altres que també converteixen la vida sexual de la nostra societat en un malson.

Aquest mites són fruit de les expectatives i les creences típiques de l'entorn. Actuen com a barreres i ens impedeixen gaudir plenament.

Per això proposo que revisem alguns d'aquests mites i reflexionem sobre si és profitós creure-hi o si per altra banda ens perjudica.

*** MITE 1: En una relació sexual, has de conèixer instintivament què és el que li agrada a la teva parella.**

Si bé és cert que ens hem de fixar en les seves reaccions per saber si el que fem li agrada, la millor solució es preguntar-ho i ser sincers i oberts a l'hora de comunicar-nos.

*** MITE 2: Tot home ha de saber donar plaer a una dona.**

Francament, ningú neix ensenyat, ni els homes ni les dones i per tant, com en totes les habilitats humanes, la destresa s'aconsegueix amb la pràctica.

*** MITE 3: L'home sempre està disposat al sexe i a la dona sempre té "mal de cap".**

La paraula sempre és una paraula que hem d'intentar evitar a mesura que sigui possible. Hi ha molts tipus d'home i molts tipus de dona. És bàsic no deixar-se portar per totes aquelles coses que veiem als cinemes o a la televisió i fixar-nos en el que ens passa a nosaltres i a la nostra parella.

*** MITE 4: Amb la menopausa arriba el final de la nostra vida sexual.**

De cap de les maneres. De fet, molta gent que arriba a la menopausa (especialment les dones) descriuen viure un renaixement sexual amb millors orgasmes i més plaer.

*** MITE 5: L'alcohol augmenta la potència sexual.**

Ben al contrari. Pot ser que en ocasions l'alcohol avivi el desig sexual, però mai millora la qualitat del sexe, sinó que l'empitjora.

*** MITE 6: L'erecció de l'home està directament vinculada a si troba atractiva la seva parella.**

L'erecció de l'home depèn de molts factors. L'excitació que li causi la seva parella però, alhora també de les seves expectatives i fantasies, del seu estrès i preocupacions, del seu consum de substàncies tipus alcohol, tabac o drogues, de la seva concentració, de la

temperatura ambiental, de la pressió que senti...

*** MITE 7: El sexe implica coit sempre. Si no n'hi ha, són conductes substitutòries però no sexe.**

Hi ha moltes maneres de practicar sexe, tant si hi ha coit com si no. El més important no és ni arribar a la penetració, ni al coit, ni a la ejaculació, si no arribar a sentir el màxim plaer possible i fer-ne gaudir a la teva parella, i això és pot aconseguir de moltes maneres diferents.

*** MITE 8: És inadequat tenir fantasies sexuals mentre es practica sexe, especialment en el coit.**

De cap manera. Les fantasies de tipus creatiu/narratiu (desitjar una infermera o el lampista, o un personatge en concret d'una pel·lícula) aviven el desig sexual i poden convertir-lo en sessions divertides si els intenteu posar en pràctica (sempre que hi estigui d'acord la parella). Les que introdueixen persones alienes a la parella poden ser bones, si això diverteix a la parella i crea més desig o dolentes si al deixar de pensar en aquesta persona en concret, la teva parella no t'excita.

*** MITE 9: Un penis petit, especialment si segueix essent petit durant l'erecció, no serà capaç de proporcionar plaer a una dona.**

Generalment el complex és del home que el té, no de la dona que el rep. El tema del tampany va a gustos. Hi ha noies que el prefereixen més llarg, d'altres més gruixut, d'altres més petit... De totes maneres, el més important és com el fas servir, no les dimensions que tingui. De fet, inclús, si es passa de gran pot causar molèsties o lesions a una dona.

*** MITE 10: El sexe només és bo si s'arriba a l'orgasme de forma conjunta.**

Arribar a l'orgasme de forma conjunta és gairebé impossible. Es presenten poques ocasions. I no per això la gent deixa de gaudir i de practicar sexe.

Així doncs, podem considerar que qualsevol pràctica sexual pot ser beneficiosa si causa plaer a les persones que la practiquen i hi ha consentiment. Més enllà de les nostres pròpies barreres socioculturals sols hi ha plaer.

Per qualsevol altre consulta sobre sexologia o altres problemes, malestars o dubtes que tingueu podeu adreçar-vos a mi a la direcció correu info@centresom.com

Daniel Mejías

Tennis taula

► EQUIPS

En l'últim exemplar d'Or i Flama estàvem pendants del possible ascens de l'equip de 1a Provincial a Preferent. Afortunadament aquest es va produir.

Aquí teniu la relació dels equips i jugadors d'aquesta temporada 2012-2013:

3a Nacional: Enrique Álvarez, Ricardo Bernabéu, David Burló, Aixeus Prades i Fabià Serrano.

Provincial Preferent: Jaume Condal, José Luís García, Antonio Giménez, Marc Lluveras i Julián Martín.

Provincial 2a "A": Xabier Aizpurua, Eduard Cabestany, Benjamín Cohen, Jaume Franch, Julián Jorge i Alejandro Mendoza.

Provincial 2a "B": David Bartolí, Manel Gil, Anna Gomis, Luís Larriba, Oriol Lluveras, Juli Parés i Xavier Poch.

Provincial 3a: Albert Badía, Núria Costas, Mila Santana, Jordi Urtasun i Juan Vera.

Veterans 2a “A”: Enrique Álvarez, Ricardo Bernabéu, Eduard Cabestany i Julián Martín.
Veterans 2a “B”: Jaume Condal, Jaume Franch, José Luís García i Antonio Giménez.

Veterans 3a: Albert Badía, David Bartolí, Núria Costas, Manel Gil, Anna Gomis, Luís Larriba, Oriol Lluveras, Xavi Poch, Mila Santana i Juan Vera.

Els partits de 3a Nacional es juguen els dissabtes a les 18.00 h.

Els partits de Provincial es juguen els diumenges a les 11 h.

Els partits de veterans 2a A i 2a B es juguen els dimarts a les 20.30 h.

Els partits de veterans 3a es juguen els dimecres a les 20.30 h.

Podeu consultar el calendari a la pàgina web i al taulell d'anuncis del Centre. Sereu benvinguts.

► NOVA TEMPORADA

Iniciem nova temporada amb renovades il·lusions amb ganes de fer-ho el millor possible.

Enguany comptem amb dues novetats molt importants que ens poden ajudar a millorar els bons resultats de la temporada pasada. La primera és que hem trobat dues empreses patrocinadores que ens ajudaran a minimitzar la despesa de l'equipació. Moltes gràcies a l'empresa ACCESO, patrocinadora de l'equip de 3a Nacional i a la ferreteria LA MULTITENDA, patrocinadora dels equips de Preferent, per confiar en els nostres equips.

La segona novetat que ens ajudarà a millorar el rendiment ens els partits és la col·laboració d'un entrenador, Sr. Alejandro Chacón, que ens entrenarà i modelarà l'estil per poder assolir millores en el nostre joc.

► TORNEIG SOCIAL

Durant tota la temporada 2011-2012 tots nosaltres vam estar implicats en un torneig social, molt ben organitzat pel Lluís Larriba, que ens va permetre enfrontar-nos quasibé tots contra tots.

Naturalment que aquest torneig, al final, va tenir un guanyador, que va ser el nostre jugador de 3a Nacional Fabián Serrano.

Moltes felicitats de part de tots.

Aquí el podeu veure acompanyat pel President de la secció.

Oriol Lluveras

Entrevista

► ELSA BLASCO: "Sou una entitat que té molt de futur, perquè heu tingut molta capacitat per aprendre del passat, refundar-vos en el present i mirar endavant per tirar amb ganes"

La presidenta del districte de Gràcia ens aporta la seva visió sobre el panorama polític actual i sobre la vida de la nostra entitat

1. A banda del càrrec, quina vinculació tens amb la Vila de Gràcia?

Jo visc a Gràcia, a la Vila no però sí a la zona de Gràcia Nova. Sóc veïna de Gràcia des de l'any 1987 aproximadament.

2. Quins són els teus objectius com a presidenta durant aquest mandat?

Tenia un repte important, que era fer de presidenta complint un paper institucional com a presidenta, però sóc una presidenta que està a l'oposició. Per tant el meu repte era imprimir un caràcter d'iniciativa dins de la presidència del districte de Gràcia. I això no és senzill, perquè per una banda has de complir aquest rol institucional, però això no treu que alhora com a regidora a l'oposició pugui contribuir a fer veure que les coses no son sempre com creuen en l'equip de govern.

3. Parlem del Centre. Quin paper creus que juga una entitat com la nostra dins de la vida del nostre barri?

És evident que la vostra entitat té una vida exhuberant i extraordinària. Té una capacitat d'aplegar gent de totes les edats,

condicions i parers, amb el que teniu una capacitat extraordinària de fer barri. Juguem un paper de pal de paller de moltes activitats que es fan a la vila.

4. Fent un cop d'ull a la situació política actual, creus que ens trobem davant de la creació d'un nou estat català?

No ho crec. El que penso es que estem davant d'un moment crucial per canviar les relacions Catalunya - Espanya, perquè la gent pugui decidir què vol fer amb el seu futur i en la construcció d'aquest estat plurinacional i de com Catalunya es relaciona amb aquest estat, que és l'estat espanyol. Però jo crec que no caminem cap a la independència, si més no a curt termini. Crec que ens hem de preocupar per construir unes relacions més igualitàries, més equitatives entre Catalunya i Espanya tant a nivell fiscal com a nivell polític, però no crec que ens trobem en el moment de caminar cap a un estat dins del marc de la Unió Europea.

5. Aleshores quin paper jugaria el seu partit (ICV-EUiA) davant d'una possible consulta sobiranista?

Nosaltres estem pel dret a decidir. No som independentistes, tot i que a dins del partit hi ha gent que ho és, tenim totes les sensibilitats. Majoritàriament a dins d'Iniciativa no som independentistes, però pel que sí que estem és pel dret a decidir. Que la gent ens digui com vol construir el futur del país, amb quines estructures d'estat i quina relació vol tenir amb la resta de l'estat. És a dir, aquesta consulta no ha de ser només independència sí o independència no, ha de ser: quin model d'estat volem?

6. Per què creus que continua aquesta desafecció cap a la política?

Segurament que els que hem format part de la política hi tenim molt a veure. Però el

que crec és que aquest discurs de què tots els polítics són iguals o aquest menyspreu cap a la política té darrere un discurs molt perillós. Perquè la política és la capacitat de decidir entre tots i totes com fem les coses, però el que no podem dir és que la política no serveix. Aquest és un discurs interessant per aquells que voldrien que no existís la política per fer i desfer al seu aire. I això és el que han fet tots els especuladors financers que ens han portat a la crisi. Som en aquesta crisi perquè els poders polítics han perdut la força d'intervenció que tenien abans.

7. Parlem ara de la crisi econòmica. Per quines mesures aposta la seva força política per tal de combatre-la?

No podem sortir de la crisi només a base de retallades, i sobretot de retallar en els drets socials. Les retallades en l'estat del benestar són una bola que acaben portant-nos a una crisi més greu, a una situació pijtor i a una major vulnerabilitat dels més febles. Però a més a més, acaben fent que la gent que es troba en el llindar de l'economia de la subsistència, acabi en una situació encara més greu. És evident que cal prescindir de les despeses supèrflues, però no podem retallar en les despeses socials. Cal caminar cap a una economia del creixement, i això no només ho diem nosaltres sinó també la petita i mitjana empresa. S'ha de recaptar en aquells que més tenen per mantenir la despesa social i fer que l'economia torni a arrancar. I sobretot fer pagar aquesta crisi als agents financers.

8. El passat 14 de novembre va tenir lloc la segona vaga general contra el govern de Rajoy. Hi ha gent que pensa que secundar-la no serveix de res. Què en penses d'aquesta actitud?

Jo crec que el que no serveix de res és no fer res. Un toc d'alerta i exercir un dret com el de la vaga per dir-li al govern que no estem d'acord en la manera de portar l'economia del país, si que serveix. Hi ha gent que no va fer vaga però va anar a les manifestacions, és a dir, la vaga no és l'únic recurs. Jo crec que serveix com a toc d'atenció que un bon governant hauria d'escoltar, encara que sembla que aquests dirigents no han volgut fer-ho.

9. Per acabar, quin futur tenim com a entitat?

Amb la trajectòria que teniu, veniu de lluny i aneu més lluny encara. Heu tingut una capacitat extraordinària de refundar-vos i de reinstal·lar-vos en el món actual amb molta modernitat. Sou una entitat que té molt de futur, perquè heu tingut molta capacitat per aprendre del passat, refundar-vos en el present i mirar endavant per tirar amb ganes. Crec que tota aquesta vida intergeneracional que hi ha aquí és imprescindible per treballar el futur de l'entitat.

David Gallach

a^m
h_p k

Barbarismes-20

Tret del llibre “Campanya del Lloro” (Barbarismes versificats)

De Ignasi Castelltort i Miralda – Igualada 1983

(L'escena a la barberia)

- Vostè dirà, què farem?

- Criticar una mica el règim
i afaitar i tallar cabells.

- Quins cabells, si vostè és “calvo”?

(És calb el qui no té pèl)

- Perdoni, és que feia “conya”
(Dir broma està molt més bé.)

-Miri, si vol venc perruques
amb uns “rissos”, que són un cel.

“Rissos” no; o rulls o rínxols
(que és l'espiral dels cabells).

-Un “peluquín” em proposa?

-No senyor, no ho ha entès bé.

El nom que he dit és perruca.

Doncs se la posa vostè.

- Apa, vinga, que el remullo
que de barba sí que en té.

- Un moment que em trec les “gafes”
(Ulleres està més bé.)

- I “cuidadu” amb la “navaja”
que tinc molt tendra la pell.

“Cuidadu”no; tenir cura.

“Navaja”? Navalla, entès?

-I allò de criticar el règim

que em deia al començament?

-Mentre m'afaita, no xerro.

Un altre dia ho farem.

Si us pregunten: que tens “hipo”?

Digueu: no, jo tinc singlot.

I no es té mal de “garganta”;

és mal de gola o de coll.

“De repent”? No, no; de sobte.

Cal advertir que aquest mot

també té d'altres sinònims

mes aquí no hi caben tots.

“Per lo menos”, no és correcte.

Digueu almenys, si més no.

I enlloc de “menys mal”, poseu-hi

encara bé, encara sort.

-El pare compra un “terreno”.

Un “terreno”? ¿Què és això?

Terreny, terreny, repetim-ho,

ni que es tracti d'algun hort.

El qui té una “pesadilla”

concretem-ho, té un malson.

(¿Li venç la lletra del cotxe

o bé del televisor?).

Si algú diu “pa amb mantequilla”

rebutgeu-li el nom de cop.

Pa amb mantega, pa amb mantega.

I que us sigui profitós.

-Està fent una “tormenta”!

-Ai, que Déu et faci bo.

El mot just és dir tempesta.

I pleguem, que sento un tro.

► PLATS ÚNICS

S'entén per plat únic el que pot constituir per si sol un àpat complet, ja sigui un dinar o un sopar. Ha d'incloure almenys una ració de feculents, una de verdures, aliments del grup de les carns i greixos.

Alguns plats únics també contenen fruita o lactis, o es poden acabar de completar amb unes postres.

Dels plats únics també cal considerar l'aspecte energètic. Han d'aportar entre 500 i 700 kcal. Alguns plats únics són de caràcter festiu i poden aportar més energia.

La crema de llet o nata líquida que figura com a ingredient en alguna recepta correspon a la indicada especialment per a cuinar, la que conté aproximadament el 18% de greix.

PATATES A LA CASSOLA AMB BACALLÀ

Ingredients:

1 kg. de patates	4 cullerades d'oli d'oliva
4 talls de penca de bacallà dessalat i sense espina d'uns 150 g cadascun	4 nyores
2 cebes tendres	2 grans d'all
2 pebrots verds	6 avellanes torrades
4 tomàquets madurs	1 fulla de llorer
2 cullerades de farina	julivert
1 got de vi blanc	sal i pebre

Elaboració:

Es pelen les patates, es parteixen en talls trencats i es reserven en aigua freda. S'empebren i s'enfarinen els talls de bacallà ben escorreguts, es marquen amb l'oli en una paella antiadherent i es reserven. En el mateix oli s'hi posen les cebes tendres tallades en quatre trossos, els pebrots verds tallats a tires amples i les nyores remullades. Quan tot és un xic enrossit s'hi afegeix una picada feta al morter amb els 2 grans d'all, les avellanes i una branqueta de julivert.

Al cap de pocs minuts s'hi afegeixen els tomàquets ratllat. Quan tot el sofregit és ben cuit, s'hi incorporen les patates i la fulla de llorer. Es cobreix amb el vi i aigua i es deixa coure fins que les patates siguin toves. Els talls de bacallà es disposen pel damunt de la preparació, tenint cura que no es desfacin, 7 minuts abans d'acabar la cocció. Es deixa fer xup-xup per tal que el bacallà es cogui, sense remenar-lo.

Al final de tot, es rectifica de sal amb precaució, ja que s'ha de comptar que el bacallà ja n'haurà deixat anar encara que hagi estat prèviament dessalat.

Comentari dietètic:

És un plat únic equilibrat pel que fa a nutrients energètics i amb una baixa aportació de colesterol. Conté pocs greixos, de predomini insaturat. Per a completar l'àpat s'aconsellen unes postres de fruita o bé làcties.

Contingut energètic aproximat: 546 kcal.

Marta Bayo

Racó poètic

XV

*Et farà mal
tot aquell que no ho val*

XVI

*Estic freda sé que m'estic gelant
mes espero la dolça nit per poder-me
amb tu abraçar*

XVII

*Quan vegis en el cel
una estrella brillar,
és perquè tu l'estàs mirant*

XVIII

*I tornarem a parar la taula
amb aquelles estovalles
que un dia l'àvia ens va regalar,
farem el mateix caldo, per què canviar.
Ens assegurem a taula pares i fills,
i potser germans,
també hi hauran regals... per què?
No ho sé dir-t'ho.
Tan sols es la màgia del Nadal.*

27

XIX

*En despertar he vist un cel molt clar,
i amb un somriure he esborrat,
els núvols que en el meu cel
un dia tu vas dibuixar.*

Ottimo Gelats

Aquesta temporada volem continuar ensenyant-vos les decoracions més artístiques d'alguns establiments graciencs

Ajuntament de
Barcelona

Creu de Sant
Jordi 1994

medalla d'or de la ciutat
al mèrit cívic

Col·lectiu d'entitats
culturals històriques
de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana